

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@repate.hu

🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/371/2016/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

94/2017. (V. 25.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2016. szeptember 23-án előterjesztett **panaszát** a 2017. május 25-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – É. település Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos a postai úton előterjesztett beadványában előadta, hogy 2016. szeptember 3-án egész nap különböző hegesztési munkálatokat végzett a tulajdonát képező ingatlanban, majd 16 óra 30 perc körül indulni akart haza, amikor a tornácra az ablakon keresztül észrevette azokat a személyeket, akik már több esetben életveszélyesen megfenyegették. A panaszos kiszólt nekik hagyjanak békén és engedjék útjára. Szó szót követett, míg odáig mérgesedett a helyzet, hogy nekiestek a lelakatolt bejárati ajtónak és tokostól benyomták. A panaszos amennyire tudta visszatartotta őket, de a jelzett időpont alatt már hívta a 112-öt, ha jól emlékszik kétszer is, és segítséget kért. A rendőrség helyszínre érkezésekor is többen erőszakkal tolták befelé tokostól az ajtót. A rendőrök utasítására abbahagyták a tevékenységet, de mivel megsérült az egyik hölgy keze, vérzett, mentőt hívtak, azzal foglalatostkodtak.

A panaszos kiment és a rendőröknek elmondta a tényállást, hogy mi történt. A rendőrök elküldték a közeléből azokat a személyeket, akik még akkor is támadólag léptek fel. Majd

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

bement az ingatlanba, elővette a betonfúrót és berakta a dübeleket a betonba, amivel megerősítette nagyjából az ajtótokot, hogy ne tudjanak bejönni a házba. Amikor ezzel végzett, hallgatózott egy pillanatig, illetve továbbra is beszélgetett az elkövetőkkel, majd kérte a rendőrt, hogy csináljon felvételeket az illetéktelenül betörést elkövető személyek cselekedetéről. Ezt a rendőrök először nem akarták megcsinálni, amire a panaszos újra hívta a 112-öt, ott elmondtam a kezelőhölgynek, hogy küldjenek helyszínelőket, vagy utasítsa az ott lévő 2 rendőrt, hogy tartsák meg a helyszínelést (fényképezzenek), amit végül is a rendőr nagy nehezen végrehajtott és csinált kb. 3-4 felvételt.

Ezek után a panaszos megvacsorázott és lefeküdt, már késő volt és nem akart hazamenni az állandó lakcímére. Egy idő múlva már majdnem elaludva hallotta a felszólítást, hogy menjen ki. Akkor már sejtette, hogy valami nagyon nincs rendben az egész ügyben. Kinézett és meglátott egy másik mentőautót. Korábban már volt ott egy, de a panaszos elutasított mindenféle segítségnyújtástól, mivel nem voltak sérülése, és nem szorult semmiféle orvosi segítségre. A panaszos beengedte az előtérbe, aki közölte, hogy rendőri kísérettel beszállítják a panaszost a pszichiátria zárt osztályára.

A panaszos állítása szerint nem követett el semmilyen olyan cselekményt, ami miatt be kellett volna szállítani a kórházba. Ő a cselekedetei teljes tudatában volt. Mellékelten megküldte a kórházi zárójelentést.

Véleménye szerint azok a személyek, akik ezt a zárójelentést összeállították a közokirat-hamisítást követték el, hiszen a vizsgálatok a CT, a laborjelentés nem támasztja alá azon tényállásokat, amely a zárójelentésben szerepel. Pl.: 2003 Kórház mellkasi fájdalom miatt hospitalizáció, infarktus akkor nem igazolódott. Megjegyzi, hogy tudomása szerint hátsófalú infarktust észleltek és beraktak egy stent, magyarul csövet. A panaszos nem érti, hogy akkor 13 éven keresztül miért kezelték hátsófalú infarktussal, ez ellentmond az I. és II. fokú felülvizsgáló Orvosi Bizottság megállapításának is. Szeretném még hozzátenni, a Bizottságokba főorvosok, adjunktusok voltak, akik vizsgálták. Jelen pillanatban a kardiológián egy olyan kardiológus főorvos kezeli. A másik pl. van egy leírás káros szenvedélyek címszó alatt, mely szerint dohányzik. Ez nem igaz, kb. 13 éve nem dohányzik. A panaszos kéri, hogy a közokirat elkészültében résztvevőkkel szemben indítsanak eljárást.

2) A panaszos által megküldött zárójelentés szerint a panaszos 2016. szeptember 3-án 23 órától 15-én 15 óráig volt a Semmelweis Egyetem (továbbiakban: SOTE) Pszichiátriai és Pszichoterápiai Osztályán. A panasz leírás szerint megtámadta a szomszédokat, ezért szállítják be a mentősök, akikkel szintén agresszív volt. Gyógyszert nem fogad el, fel akar jelenteni mindenkit, részleges lenyugtatása után kezelhetőbb, elmondja, hogy a szomszédok ki akarják forgatni a vagyonából, ezért próbálja megvédeni az ingatlanát. A diagnózis szerint a panaszosnál – többek között – tartós paranoid zavar tárható fel, illetve nem meghatározott szorongás.

II.

A Testület a tényállás tisztázása É. településeikében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendőrség által rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) A kapitányságvezető átírata szerint a panaszossal szemben 2016. szeptember 3-án a lakcímén foganatosított rendőri intézkedésre a Rendőrségről szóló 1994. évi XXIV. tv. (továbbiakban: Rtv.) 29. § (1) bekezdése alapján (igazoltatás), valamint az Rtv. 31. § (1)

bekezdés (személyi szabadságában korlátozott személy átvizsgálása) alapján, továbbá Rtv. 37. § a) pontja alapján került sor.

2016. szeptember 3-án 20 óra körüli időben a TIK ügyeletéhez érkezett bejelentés, mely szerint a Sz. település, Szent László u. 74 szám alatt lakó panaszos bejelentést tett, hogy négy ember áll a háza előtt, ami a bejelentőt zavarja, valamint, hogy állítólagosan fél tőlük.

Az É. települési Rendőrkapitányság T.-i Rendőrőrs állományába tartozó V. Z. r. törm szolgálata teljesítése során 20 óra 10 perc körüli időben a TIK ügyeletvezető utasítására megjelent Sz. település, Szent László u. 74 szám alatti lakóháznál.

A rendőrfőnök kiérkezésekor a helyszínen nem tartózkodott a ház előtt senki sem. A közös osztatlan telken álló bal oldali lakóépületből kilépett egy vérző kezű hölgy, A. M., aki az intézkedő rendőrfőnök kérdésére elmondta, hogy az ingatlan közös udvarának jobb oldali házában lakó panaszos nehezményezte, hogy rajta kívül három rokonával a saját tulajdonú ingatlana udvarán álltak és beszélgettek.

A panaszos huzamosabb ideje ordított, kiabált, szidalmazta őket majd egy idő után az ingatlan udvarára néző ajtón keresztül egy gereblye nyéllal hadonászni kezdett feléjük.

A. M. odalépett az ajtóhoz, hogy megnyugtassa a dühöngő embert, ekkor megbotlott és a részben üveges ajtónak esett. Az ajtót az esés következtében benyomta, ekkor az ajtóüveg a tenyerét összevágta.

Elmondta továbbá, hogy a panaszossal évek óta rossz viszonyban vannak, többször került már sor szomszédi viták miatt rendőri intézkedésre, valamint az önkormányzat felé is jelezték többször a problémát. A panaszos évek óta zaklatja, fenyegeti őket, valamint tudomása van arról, hogy nevezett nem teljesen beszámítható elmeállapotú. Közölte továbbá, hogy több alkalommal kezelték a panaszost a pszichiátriai osztályon.

Időközben a panaszos megjelent a háza ajtajában és hangosan szidalmazta A. M-t, valamint a rendőrfőnököt. A panaszos felszólította a rendőrfőnököt, hogy intézkedjen A. M-mel szemben mert megfenyegette, követelte, hogy hajtsanak végre helyszíni szemlét a házában. Mivel a panaszos láthatóan feldúlt állapotban volt, kiabált, ordított, az intézkedő rendőrfőnök A. M-t a lakásába kísérte, ahol az ott tartózkodó 3 fő rokont megkérdezte a történetekkel kapcsolatban, akik az A. M. általa elmondottakat megerősítették, illetve tájékoztatták, hogy a mentőszolgálatot már értesítették,

A. M-t 20 óra 50 perckor kiérkező esetkocsi elsősegélyben részesítette, az elsődleges vélemény szerint nevezett nyolc napon túl gyógyuló sérülést szenvedett, ezen okokból kifolyólag 21 óra 10 perckor további ellátás céljából a Szent János Kórház traumatológiai osztályára szállították.

Ezen események alatt a panaszos mindvégig az ingatlan udvarán és az ingatlan előtt a közterületen kiabált, ordított, szidta a szomszédokat, a kiérkező rendőröket, mentőket.

A. M. lakása előtt tartózkodó 3 fő rokon elmondta, hogy félnek A panaszostól annak viselkedése miatt, veszélyben érzik magukat, testi épségüket, valamint mivel a panaszos folyamatosan szidalmazta őket a házba bementek.

Az intézkedés alatt a panaszossal szemben senki sem lépett fel támadólag, őt nem fenyegette

senki sem.

Az intézkedés alatt a rendőrfőnök mindvégig megpróbálta megnyugtatni a panaszost, a panaszát meghallgatta. A panaszos kérte, hogy vitesse el a szomszédjait, mert nem tud mellettük élni, fenyegetik őt, fél tőlük. Eközben is kiabált, idegesen viselkedett, szidalmazott mindenkit, kommunikálni nem lehetett vele. A r. főnök bekísérte a házába a panaszost, ahol megmutatta az udvarra nyíló ajtót, amin az üveg be volt törve, eközben az ajtót drótozta, szegelte. Az intézkedő főnök kérdésére, hogy az ajtó üvege hogyan tört be összefüggéstelenül válaszolt, követelte, hogy helyszínelje le az ajtót. Ekkor a rendőrfőnök tájékoztatta, hogy helyszínelni nem áll módjában, de az esettel kapcsolatban részletes jelentést fog készíteni. Tájékoztatta továbbá, hogy az esettel kapcsolatban a rongálás miatt feljelentést tehet az É. települési Rendőrkapitányságon. Ezt több alkalommal megismételte, amit a panaszos megértett, és közölte vele, hogy feljelentést fog tenni.

Az időközben a ház elé érkező helyi tiszteletes (I. M.) is tájékoztatta a r. főnököt, hogy a közeli templomba járó hívek félnek, rettegnek a panaszostól, mivel őrzöng, kiabál, megtámadja a templomba járó embereket, őt is rendszeresen szidalmazza, volt rá példa, hogy megtámadta, lökdöste, "hazug papnak" nevezte. A panaszos meglátva a tiszteletest szidalmazni kezdte, majd a házba visszament a villanyt lekapcsolta. Ezt követően a tiszteletes értesítette a Sz. települési orvosi ügyeletet.

21 óra 40 perckor érkezett a helyszínre a Sz. települési orvosi ügyelet. Az ügyeletet orvost tájékoztatták a történetekről. Az orvos közveszélyesnek minősítette a panaszost és további orvosi ellátás végett értesítette az Országos Mentőszolgálatot, mivel visszatérő esetként számolt be a panaszosról. Elmondta, hogy a panaszos pszichiátriai kezelt beteg, ezt szakorvosi dokumentumok is alátámasztják, melyeket az intézkedő főnöknek nem állt módjában a helyszínen megtekinteni.

Ezt követően a r. főnök rádióon keresztül segítséget kért a TIK ügyeletétől az őrzöngő személy elszállításához. 22 órakor érkezett a helyszínre a mentőszolgálat, továbbá V. V. r. főnök. és A. L. r. főtiszt a T. települési rendőrség rendőrei.

Ekkor a r. főnök úr felszólította a panaszost, hogy jöjjön ki a házból, melynek ő azonnal eleget is tett, tájékoztatta, hogy hozza magával a személyes iratait és szálljon be a mentőbe. A panaszos nem tanúsított ellenállást, a felszólításnak eleget tett, önként beszállt a mentőbe, de megfenyegette a jelen lévő rendőröket és mentőszolgálat jelen lévő tagjait, hogy mindenkit fel fog jelenteni.

A mentők karhatalmi segítséget kértek, melyet az Törökbálinti Rendőrség rendőrei hajtottak végre. 22 óra 45 perckor SOTE Pszichiátriai Intézetben a ügyeletet orvosnak átadták a panaszost.

A rendőri intézkedés során, a helyszínen hang és videofelvétel nem készült. A bejelentést a MRFK TIK ügyelete rögzítette.

A. M. 2016. szeptember 5-én feljelentést tett a panaszos ellen zaklatás és veszélyes fenyegetés miatt, így jelenleg büntetőeljárás van folyamatban a panaszossal szemben.

2) A biztonsági intézkedésről készült jelentés szerint a panaszost 2016. szeptember 3-án 23 óra 38 perckor órákor vonták intézkedés alá, ekkor igazoltatták az Rtv. 29. § alapján, majd az Rtv. 31. §

alapján átvizsgálták a ruházatát és az Rtv. 37. § a) pont alapján biztonsági intézkedést foganatosítottak vele szemben. Vele szemben kényszerítő eszközt nem alkalmaztak.

Az események rövid leírásaként a jelentés rögzíti, hogy a panaszossal szemben kényszerítő intézkedés került alkalmazásra. 2016.szeptember 3-án 22 órakor a fenti címre kikerülő Sz. települési ügyeletes orvos elsődleges véleménye alapján a közveszélyes férfit, aki szomszédjával előzetes szóváltásba keveredett; ezt követően közterületen őrjöngött, üvöltözött, hangoskodott. Az Országos Mentőszolgálat munkatársa a SOTE Pszichiátriai Osztályára szállította és 22 óra 45 perckor átadta az ügyeletes orvosnak további ellátás céljából.

A parancsnoki vélemény és kivizsgálás szerint az intézkedés jogszerű, szakszerű és arányos volt.

2) V. Z. r. törm. 2016. november 22-én kelt jelentése releváns többletinformációt nem tartalmaz, ezért annak részletes ismertetésétől a Testület eltekint.

3) V. Z. r. törm. 2016. szeptember 4-én kelt jelentése releváns többletinformációt nem tartalmaz, ezért annak részletes ismertetésétől a Testület eltekint.

4) A SOTE 2016. november 7-én kelt levele szerint a panaszos sürgősségi gyógykezelésének indokoltságának felülvizsgálata 2016. szeptember 6-án megtörtént. A Bíróság a beszállítást indokoltnak találta és elrendelte a kötelező intézeti gyógykezelést, ami 2016. szeptember 15-én fejeződött be.

5) A mellékelt 2016. szeptember 6-án kelt igazságügyi elmeorvos szakértői vizsgálat szerint a panaszos jelenleg is belátástalan, kóros pszichés állapotában önmagára és környezetére is veszélyeztető, pszichiátriai osztályra való felvétel és további kezelés indokolt és szükséges.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz való jogát és a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület először azt vizsgálta, hogy a rendőröknek volt-e intézkedési kötelezettsége az adott esetben.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve illet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 9. §-ának (1) bekezdése azzal egészíti ki a fenti szabályt, hogy a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben –

helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki. A 8. §-a szerint pedig a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása É. településeiben. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

A garázdaság tényállást a Szabs. tv. 170.§-a szabályozza, eszerint aki olyan kihívóan közösségellenes magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotráncozást vagy riadalmat keltsen, szabálysértést követ el.

A zaklatás tényállását a Btk. 222. §-a rendezi. Ennek (2) bekezdése szerint aki félelemkeltés céljából

a) mást vagy rá tekintettel hozzátartozóját személy elleni erőszakos vagy közveszélyt okozó büntetendő cselekmény elkövetésével megfenyeget, vagy

b) azt a látszatot kelti, hogy más életét, testi épségét vagy egészségét sértő vagy közvetlenül veszélyeztető esemény következik be, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A Testület ezen a ponton szükségesnek tartja felhívni a figyelmet töretlen gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv.-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennáll-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Amennyiben a Testület ezt a vizsgálatot nem végezné el, a jogkorlátozás érdemi kontrollja kiüresedne, illetve elmaradna, és ezzel sérülne az érintett panaszhoz való alkotmányos joga.

a) A rendőr és a panaszosi előadás szerint a panaszos tett bejelentést, ami szerint a házánál lévő emberek zaklatják és fél tőlük..

A bejelentés tartalma a Testület álláspontja szerint felvetette annak a gyanúját, hogy az érintett személyek garázdaságot vagy zaklatást követnek el, tehát a bejelentésben ismertetett esemény nyilvánvalóan olyanak volt tekinthető, amely az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tett szükségessé, intézkedési kötelezettséget keletkeztetett.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a bejelentések tartalma miatt a rendőrségnek fennállt az intézkedési kötelezettsége.

b) A Testületnek ezt követően abban kellett állást foglalnia, hogy az intézkedési és a segítségnyújtási kötelezettségét a rendőrség jelen esetben megfelelően teljesítette-e.

A rendőrök segítségnyújtási kötelezettségét az Rtv. 24. § (1)-(2) bekezdése rendezi, eszerint a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme az Rtv. alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne.

A rendőri jelentések szerint 20 óra 10 perc körüli időben a TIK utasítására megjelent a panaszos lakóépületénél, majd mivel a ház előtt nem volt senki, felvette a kapcsolatot a közös osztatlan telken álló bal oldali lakóépületből kilépett egy vérző kezű A. M.-mell, aki elmondta, hogy hogyan sérült meg (panaszos miként őrvongott és amikor megpróbálta megnyugtatni, megbotlott és beleesett az ajtóüvegébe). Időközben a panaszos megjelent a háza ajtajában és hangosan szidalmazta A. M.-t, valamint a rendőrrjáőr. A panaszos felszólította a rendőrrjáőr, hogy intézkedjen A. M.-mel szemben mert megfenyegette, követelte, hogy hajtsanak végre helyszíni szemlét a házában. Mivel a panaszos láthatóan feldúlt állapotban volt, kiabált, ordítozott, az intézkedő rendőrrjáőr A. M.-t a lakásába kísérte, ahol az ott tartózkodó 3 fő rokont megkérdezte a történetekkel kapcsolatban, akik az A. M. általa elmondottakat megerősítették, illetve tájékoztatták, hogy a mentőszolgálatot már értesítették, A. M.-t 20 óra 50 perckor kárkocsi elsősegélyben részesítette. Miután a rendőr meghallgatta a másik 3 jelenlevő személyt is, akik elmondták, hogy félnek a panaszostól. Bement a panaszoshoz, hogy őt is meghallgassa. Az intézkedés alatt a rendőrrjáőr mindvégig megpróbálta megnyugtatni a panaszost, a panaszát meghallgatta. Az időközben a helyszínre érkező tiszteletes szintén megerősített a szomszédok elmondását a panaszos viselkedésével és elmeállapotával kapcsolatban. 21 óra 40 perckor érkezett a helyszínre a Sz. települési orvosi ügyelet. Az ügyeletes orvost tájékoztatták a történetekről. Az orvos közveszélyesnek minősítette a panaszost és további orvosi ellátás végett értesítette az Országos Mentőszolgálatot, mivel visszatérő esetként számolt be a panaszosról. Elmondta, hogy a panaszos pszichiátriai kezelt beteg, ezt szakorvosi dokumentumok is alátámasztják. A végül kárkocsi mentő a panaszost a SOTE-ra szállította és ehhez rendőri segítséget kért.

A rendőri jelentések szerint a panaszossal szemben az Rtv. 37. § a) pontja alapján biztonsági intézkedést alkalmaztak, mivel kiabált, dühöngött a rendőrök jelenlétében is, és nem tudták lenyugtatni, ezért orvosi vizsgálatáról intézkedtek. A körzeti orvos hívta a mentőket, és végül a mentőápoló döntött a panaszos elmeorvosi vizsgálata miatti kórházba szállításról.

A biztonsági intézkedés szabályait az Rtv. 37. § rendezi, eszerint a rendőr az önvészélyes állapot vagy a személyeket, illetőleg az anyagi javakat közvetlenül fenyegető veszélyhelyzet megszüntetése, továbbá az államhatár védelme É. településeiben

a) megteszi a veszélyhelyzet elhárításához, megszüntetéséhez haladéktalanul szükséges, a feladatkörébe tartozó intézkedéseket;

b) intézkedik az önmagát vagy más veszélyeztető állapotban lévő személy orvosi vizsgálatára, és közreműködik az egészségügyi intézetbe történő szállításában;

c) intézkedik az öngyilkosság lehetőség szerinti megakadályozására;

d) közterületen vagy nyilvános helyen - ha az élet vagy a testi épség védelme megkívánja - intézkedik a magatehetetlen, önkívületben lévő, illetve erősen ittas vagy bódult személynek a lakására vagy kijózanító állomásra, egészségügyi intézetbe kíséréséről, illetőleg szállíttatásáról;

e) területet lezárhat, és megakadályozhatja, hogy oda bárki belépjen vagy onnan távozzék, illetőleg az ott tartózkodókat távozásra kötelezheti.

A Testület megítélése szerint a kárkocsi rendőröknek a hivatkozott jogszabályi rendelkezések alapján kötelességük volt tisztázni, hogy a panaszos egészségét veszélyeztető helyzet áll-e fenn, amely kérdés megítélése nyilvánvalóan egészségügyi ismereteket kívánt volna meg tőlük. Ezen kompetenciájukat meghaladó szakkérdés eldöntéséhez vették igénybe a rendőrök a körzeti orvos segítségét, aki végül mentőt hívott a panaszoshoz. A kárkocsi ápoló a rendőrök gyanúját megerősítette és a panaszos ellátását indokoltnak ítélte.

A fenti gondolatmenetre alapján a Testület a rendőri fellépés jogszerűségének vizsgálatakor hasonló

eljárást követett, mint azon esetekben, amikor az intézkedés oka valamely szabálysértési vagy büntetőjogi tényállásba ütköző cselekmény gyanúja. Ilyen esetekben a Testület nem foglal állást abban a kérdésben, hogy az adott cselekményt az érintett elkövette-e, hanem csupán azt vizsgálja, hogy a rendőrökben okkal merülhetett-e fel az a – szabálysértési vagy büntetőeljárás megindításához szükségesnél egyébként alacsonyabb fokú – gyanú, hogy ilyen cselekményre sor került. Az adott helyzetben a Testület arra a megállapításra jutott, hogy az eset körülményei, így a rendőrök saját tapasztalatai és szomszédok előadása kellő alapot szolgáltatott ahhoz, hogy az eljárók az Rtv. 37. §-ában meghatározott feltételek szerint, a panaszos egészségi állapotának felmérése É. településekében a mentő kihívása mellett döntsenek, s ezért úgy ítélte meg, hogy **a rendőrök eljárása az adott helyzetben megfelelő volt, és nem sértette a panaszos személyi szabadsághoz való jogát.**

Ugyanakkor megjegyzi a Testület, hogy a panaszossal szembeni intézkedés jogalapja nem a rendőrség által megjelölt 37. § a) pont, hanem a b) pont volt. *(Veszélyhelyzetnek ugyanis azok az elemi csapások vagy ipari szerencsétlenségek tekinthetők, amelyek az élet- és vagyonbiztonságot veszélyeztetik. Itt azonban nem egy veszélyhelyzet, hanem a panaszos ön és közös veszélyes egészségügyi állapota volt az intézkedés oka.)* Amelyről ugyan a panaszosnak az intézkedés során nyilvánvalóan nem volt tudomása, azonban a **rossz jogalap megjelölés miatt a Testület indokoltnak látta megállapítani a tisztességes eljáráshoz való joga csekély sérelmét.**

IV.

A rendőrségnek a bejelentést alapján intézkedési kötelezettsége keletkezett, amelynek megfelelően eleget tett. A biztonsági intézkedésre jogszerűen került sor, ezért emiatt nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga, ugyanakkor a jogalap téves megjelölése miatt a Testület indokoltnak látta megállapítani a tisztességes eljáráshoz való joga csekély sérelmét.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2017. május 25.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET